

18. Jul. 1971

FAKTA

Dato:
18. Jul. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 1 s. 29-31

TRANSSKRIFTION

18-7-71,

RØD + BLAA

Der er noget paradoksalt i dette at "Rød+Blaa" ideen udsprang af tanken om udseendets ligegyldighed og samtidig forventede jeg at de mindste forandringer i dette udseende skulle vise at man med det samme udseende kunne fremføre et forskelligt indhold. Den eneste maade at gøre dette "indhold" synligt paa var en forandring i udseendet ganske vist inden for en total ens struktur og derfor inden for et meget lille bevægelsesmønster, men det var trods alt forandringen indenfor denne een gang valgte struktur der skulle synliggøre indholdets forskellighed. Denne tro på man indenfor en meget begrænset form og farvestruktur kan afstedkomme en manifestation af et forskelligt indhold nærmer sig mirakel tro. Lad os forstille os at vi har saadan en række "Rød + Blaa" billeder foran os - størrelsen og strukturen er ens fra billede til billede forandringen foregaar inden for den enkelte farve den røde eller den blaa, eller i deres indbyrdes forhold, eller i penselstrøget, eller i stofligheden o.s.v. For det første er det en forandring af udseendet, for det andet hvad mener man beskueren skal kunne læse ud af denne forskellighed andet end en forandring i udførelsen fra billede til billede - hvilket indhold forventer man han skal kunne aflæse ud over en konstatering af en variation i perceptionen? At tillægge denne forandring i udførelse en indholds betydning er jo at indføre expressionismens begreb om udtrykkets besjæling af materien - det er at forvente at denne, ren materialistiske, forandring skal kunne udtrykke kunstnerens sjælelige bevægelser, stemninger og følelser - og det tør jo siges at være en illusion. Det paradoksale ligger i at det altsaa trods alt er en forandring af udseendet der skal skabe den indholdsmæssige forskellighed. Der kan kun blive om to veje ud af dette paradoks - den ene argumenterer for forandringen i den betydning at kunstneren gennem forandring i udførelsen, indenfor samme skema, kan faa tilfredsstillt sine forskellige tilbøjeligheder - sit humør, sin lyst til den ene dag at male præcist, den anden mere løst o.s.v. Den anden vej ud af paradokset er at man fastholder det een gang fastsatte skema og genbruger det fra gang til gang paa nøjagtig samme maade, for ved denne mekaniske gentagelse at understrege udseendets tautologi i forhold til de forestillingsdannelser der kan sættes igang via dette skema og dets gentagelse, ved dets placering i forskellige omgivelser, under forskellige omstændigheder o.s.v - men det har Daniel Buren jo allerede tygget igennem. Hele denne "Rød+Blaa"- proposition er ganske givet i langt højere grad opstaaet, ubevidst, som et ønske om at blive i eet udseende, beslutte sig, for en gangs skyld, til een form.

inddelbarke der ikke viser vej ud ~~til~~ til
den befrættelse - frihed - ordrenhed - utvetyk
som er det eneste $\int$ idag set.
Ideen er teoretisk skud sikker - men
kunstnerisk af et godt.

18-7-71.

Rød + Blå

Der er noget paradoksalt i dette at
"Rød + Blå" ideen udsprung af hen kon
om indseendet ligegyldig hed og som lidt
forvandlede $\int$ at de mindste forandringer
i dette indseende skulle vise at man
med det som me indseende kunne se for-
færet et perskult indhold. Den eneste
måde at gøre dette "indhold" signifikant
pou var en forandring i indseendet ganske
vist inden for en total ens struktur og
der for inden for et meget lille bevægelses-
-område, men det var altså foran-
dringer inden for den en gang fulste
struktur der skulle signifikant indholdets
forskellighed. Den re for pou at man inden for
en meget begrænset form og forstruktur
kan afstedkomme en manifestation af
et forskelligt indhold nærmest $\int$ mis-
-keldt. Gode os forskille os ut i bar
som den en rekte "Rød + Blå" billeder
for os - styrelsen og struktur er ens
for billedet til billedet forandringer for -

- hvor i inden for den enkelte farve den røde
eller den blå, eller i deres indt indt-
-trykdes forhold, eller i penselstrøget, eller i
- skulpturhuden o. s. v. For det første er det
en forandring af indseendet, for det
and det hvad maner man beskueren skal
kunne lere ud af denne forskellighed
and det end en forandring i udførelsen
fra billedet til billedet - hvilket ind-
-hold forventer man kan skal kunne
af lere ud over en konstatering af en
variation i perceptionen? At til lægge
denne forandring i udførelse en ind-
-holds betydning er jo at indføre et -
-pressionens begreb om udtrykkets
- besjæling af denne, som materialistiske
- væn te at denne, som materialistiske
forandring skal kunne udtrykke kunst-
- næns spælelige bevægelser, stemninger &
- jødelser - og det før jo siges at være
en illusion. Der paradoksale ligger i
at der altså trods alt er en for-
- andring af indseendet den skal
skabe den indholds mæssige forskellighed.
Der kan kun blive om to veje ud af
dette paradoks - det den ene uopgørelse
for forandringen; den betydning af kunst-
- næns egenom forandring i udførelsen, inden
- for samme stema, kan for til præcisitet
sine forskellige til (rejel)heder - så kommer
sin lyse til den ene dag at male
precist, den anden mere løst - o. s. v.

Den anden vej ind af parallelet er at
man fastholder det som en gang fastsatte
fastsatte skema og en gang det som en gang
til en gang som en gang som en moude,
for ved den rene matematiske og logiske at
undersøge indseendets henholdsvis i forhold
til de forskellige elementer der kan
sættes i gang i dette skema og dels
den logiske, ved dets placering i forskellige
omgivelser, under forskellige omstændigheder
o. s. v. - men det har Daniel Buren
for allerede hjulpet i en rum.
Hvad den rene "Red + Blue" proposition er
egenskab giver i langt højere grad op-
-smaal, ubestemt, som et ønske om at
blive i et indseende, beslutte sig, for
en gang skyld, til en form.

